

«Κουβαλάω μέσα μου την παιδική μου ηλικία». Η Ευρυτάνισσα συγγραφέας παιδικών βιβλίων **Ράνια Μπουμπουρή** μιλά στα «Ευρυτανικά Νέα»

Μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη με την Ευρυτάνισσα συγγραφέα παιδικών βιβλίων **Ράνια Μπουμπουρή**: Τα ξέγνοιαστα χρόνια στο Καρπενήσι, οι πηγές έμπνευσης, οι απαιτήσεις του επαγγέλματος και το νέο της βιβλίο.

Στην κλασική ερώτηση των ενηλίκων προς τα παιδιά «τι θες να γίνεις όταν μεγαλώσεις;», η **Ράνια Μπουμπουρή**, γέννημα - θρέμμα Καρπενησιώτισσα, δεν χρειαζόταν καν να σκεφτεί προτού απαντήσει: «*συγγραφέας*» ονειρευόταν να γίνει από μικρή. Και τα κατάφερε.

Τα κατάφερε, μάλιστα, περίφημα, εάν αναλογιστεί κανείς ότι από το 2003, όταν και κυκλοφόρησε το πρώτο της βιβλίο για παιδιά («*Η ομορφότερη λαμπάδα του κόσμου*») μέχρι σήμερα, έχει εκδώσει συνολικά 14 βιβλία, με το πιο πρόσφατο («*Ένα τρελό τρελό Αριθμητάρι*») να κάνει μόλις πριν από λίγες ημέρες την εμφάνισή του στις προθήκες των βιβλιοπωλείων.

Εργαζόμενη ως επιμελήτρια εκδόσεων και μεταφράστρια, αφότου αποφοίτησε από το Τμήμα Δημοσιογραφίας & ΜΜΕ του ΑΠΘ, σχεδόν... μοιραία η Ράνια δεν άργησε να ασχοληθεί με τη συγγραφή βιβλίων, παιδικών βιβλίων πιο συγκεκριμένα («*από όλες τις κατηγορίες βιβλίων, τα παιδικά ήταν αυτά που μου άρεσαν πιο πολύ*»).

Μητέρα δύο κοριτσιών, σήμερα, η Ευρυτάνισσα συγγραφέας, αντλώντας έμπνευση «*...από κάθε στοιχείο της ζωής*», έχει καθιερωθεί για τα καλά στον χώρο του ελληνόγλωσσου παιδικού βιβλίου, με έργα που έχουν αγαπηθεί ιδιαίτερα από τους μικρούς αναγνώστες καθώς καταφέρνουν αφενός να ψυχαγωγήσουν και αφετέρου να εκπαιδεύσουν, να παράσχουν με τρόπο ευχάριστο μάθηση και γνώση επάνω σε πρακτικά ζητήματα της καθημερινότητας του παιδιού.

Με αφορμή την κυκλοφορία του νέου της βιβλίου (με τη συμμετοχή μάλιστα γνωστών τραγουδιστών και ηθοποιών για τις ανάγκες του CD που συνοδεύει το βιβλίο), η Ράνια Μπουμπουρή παραχώρησε μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη στα «Ευρυτανικά Νέα».

Συνέντευξη στον Γιώργο Ζαλοκώστα

Μεγαλώσατε στο Καρπενήσι. Μιλήστε μας λίγο για τα παιδικά σας χρόνια και την επαφή που διατηρείτε σήμερα με τον τόπο σας. Αποτέλεσε ποτέ έμπνευση για εσάς όσον αφορά τα βιβλία σας;

Πράγματι, μεγάλωσα στον Ξηριά σε χρόνια που πλέον φαντάζουν εξωπραγματικά για τα σημερινά παιδιά, κυρίως των μεγάλων αστικών κέντρων, δηλαδή με πολύ παιχνίδι έξω, με άμεση και καθημερινή επαφή με τη φύση, με πολύ χιόνι το χειμώνα, με λίγη τηλεόραση κάθε μέρα διότι τα παιδικά προγράμματα ήταν ούτως ή άλλως λίγα, χωρίς υπολογιστές ή κινητά, με πολλά βιβλία «εξωσχολικά», όπως τα λέγαμε – α, ναι, και με κέντημα και πλέξιμο τα καλοκαίρια!

Ασφαλώς κουβαλάω μέσα μου την παιδική μου ηλικία, όπως όλοι μας πιστεύω, και ασφαλώς με επηρεάζει. Θυμάμαι δηλαδή πολύ καλά τι μ' ευχαριστούσε και τι με πλήγωνε ως παιδί, κι αυτά με βοηθούν να μπαίνω στη θέση των ηρώων που δημιουργώ στα βιβλία μου. Από την άλλη, σκεφτείτε ότι στο βιβλίο μου «Στο γιογιό με τη γιαγιά» η ιστορία διαδραματίζεται στο Καρπενήσι, όπου η γιαγιά βοηθά την εγγονούλα της στην εκπαίδευση στο γιογιό λέγοντάς της και μία ιστορία από τα χρόνια τα παλιά. Και βέβαια διατηρώ επαφή με τον τόπο μου, άλλωστε ζει μόνιμα στο Καρπενήσι η μικρότερη αδελφή μου και άλλοι συγγενείς μου. Ερχόμαστε οικογενειακώς όσο πιο συχνά μας επιτρέπουν οι υποχρεώσεις μας.

Τι ήταν αυτό που σας παρακίνησε να ασχοληθείτε με τη συγγραφή παιδικών βιβλίων; Πώς ξεκίνησε όλο αυτό;

Νομίζω ότι ο καθένας μας έχει μια αίσθηση της κλίσης του από την παιδική του ηλικία. Από μικρή, όταν με ρωτούσαν τι ήθελα να γίνω όταν μεγαλώσω, απαντούσα: «Συγγραφέας». Και υπήρχαν διάφορα σημάδια στην πορεία. Στην Έκτη Δημοτικού, για παράδειγμα, το σχολείο μας συμμετείχε σ' έναν πανελλήνιο διαγωνισμό έκθεσης με θέμα τα δάση. Εγώ όμως εκείνη τη μέρα βαριόμουν να γράψω έκθεση και έγραψα ένα μεγάλο ποίημα. Μετά ένιωθα πολύ άσχημα, επειδή δεν έκανα αυτό που μας είχαν ζητήσει, αλλά ο δάσκαλός μας, ο κ. Γιάννης Σταθόπουλος, έστειλε το ποίημα στον διαγωνισμό και το αποτέλεσμα ήταν να πάρω το πρώτο βραβείο – 5.000 δρχ. τότε! Αργότερα, στις Πανελλήνιες, δήλωσα το Τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ επειδή μου φαινόταν ό,τι πιο κοντινό σε αυτό που μου άρεσε να κάνω: να διαβάζω και να γράφω. Παίρνοντας το πτυχίο μου στράφηκα επαγγελματικά στον χώρο του βιβλίου κι έπειτα, ενώ εργαζόμουν ως επιμελήτρια εκδόσεων και μεταφράστρια, διαπίστωσα ότι από όλες τις κατηγορίες βιβλίων, τα παιδικά ήταν αυτά που μου άρεσαν πιο πολύ.

Πόσο δύσκολο είναι να γράφεις ένα παιδικό βιβλίο σε σχέση με τα βιβλία για ενήλικες; Τι αποτελεί έμπνευση και τι θέματα πραγματεύονται τα βιβλία σας;

Αυτό καλύτερα ίσως θα το απαντούσε κάποιος που γράφει και για μεγάλους και για παιδιά. Εγώ δεν το έχω επιχειρήσει. Μπορώ όμως να πω με βεβαιότητα ότι δεν θα πρέπει να ξεγελά η μικρή φόρμα των παιδικών βιβλίων -παρότι τα κείμενα είναι σύντομα, για να είναι το αποτέλεσμα αξιόλογο απαιτείται σοβαρή δουλειά, προεργασία, δομή και, βέβαια, αυτό που είπατε: έμπνευση. Η οποία μπορεί να έρθει από την έκφραση ενός παιδιού, από κάτι αναπάντεχο που θα μου πει, από ζητήματα που αντιμετωπίζω ως μητέρα, από μια εικόνα στον δρόμο – κάθε στοιχείο της ζωής μπορεί να πυροδοτήσει τη φαντασία. Και μ' αρέσει να παρουσιάζω θέματα που είναι πολύ σοβαρά για τα παιδιά, όπως είναι η εξάρτηση από την πιπίλα, η εκπαίδευση στο γιογιό, η προσκόλληση σ' ένα αγαπημένο αντικείμενο, η νυχτερινή ανασφάλεια στον ύπνο, η απροθυμία τους να καθίσουν στο παιδικό κάθισμα του αυτοκινήτου, η άρνησή τους να φάνε, η αμηχανία τους επειδή φορούν γυαλιά... Στο βιβλίο μου «Ο μπαμπάς είναι άνεργος», που θα κυκλοφορήσει τον Νοέμβριο, πραγματεύομαι – όπως καταλαβαίνετε από τον τίτλο– ένα δύσκολο θέμα, με τρόπο που ελπίζω ότι θα αγγίξει και θα βοηθήσει τα παιδιά.

Μόλις κυκλοφόρησε το τελευταίο σας βιβλίο, «Ένα τρελό τρελό Αριθμητάρι», που συνοδεύεται από CD με τη συμμετοχή πολύ γνωστών καλλιτεχνών. Μιλήστε μας λίγο για αυτό.

Το «Τρελό τρελό Αριθμητάρι» είναι το δεύτερο βιβλίο αυτής της σειράς. Προηγήθηκε η «Τρελή τρελή Αλφαβήτα», που κυκλοφόρησε τον περασμένο Οκτώβριο, αγαπήθηκε πολύ και είναι όλο αυτό το διάστημα ανάμεσα στα best seller των Εκδόσεων Ψυχογιός. Στο Αριθμητάρι ακολουθήσαμε τη λογική της Αλφαβήτας, ένα ποίημα-τραγουδι για κάθε αριθμό. Η διαφορά είναι ότι, ενώ στην Αλφαβήτα κάθε γράμμα είναι ένας χαρακτήρας, δηλαδή το Α είναι το ατακτούλι μας, το Β το βιαστικό μας και ούτω καθεξής, στο Αριθμητάρι κάθε αριθμός συνδέεται με μία ιστορία. Για το 1, ας πούμε: «Ένας κλέφτης, ένα βράδυ, χώθηκε σε ένα σπίτι/ και να κλέψει, ήθελε, έναν θησαυρό./ Μα τον είδε μία γάτα, ένα φίδι, ένα σπουργίτι/ και το είπαν και σε έναν πε λαργό».

Είναι μία ολόκληρη ιστορία με αρχή, μέση και τέλος, ώστε να εξοικειωθούν τα παιδιά με την έννοια των αριθμών με τρόπο ευχάριστο και... πολύ τρελό. Και σε αυτό το CD η μελοποίηση είναι του Αλκιβιάδη Κωνσταντόπουλου και μας τιμούν με τη φιλική συμμετοχή τους εξαιρετικοί καλλιτέχνες. Για παράδειγμα, τον αριθμό 6 τραγουδά ο Μανώλης Μητσιάς με τη συμμετοχή του Δημήτρη Σταρόβα, το 4 ο Λαυρέντης Μαχαιρίτσας και τρεις αγαπημένες ηθοποιοί –η Μπέσυ Μάλφα, η Κατερίνα Παπουτσάκη και η Ελισάβετ Κωνσταντινίδου–, το 5 ο Μάρκος Κούμαρης από τους Locomondo με τον Γιάννη Ζουγανέλη, το 11 η Ελένη Τσαλιγοπούλου... συμμετέχουν συνολικά 14 υπέροχοι καλλιτέχνες. Επίσης, έχουμε τη συμμετοχή 12 μουσικών και της 60μελούς παιδικής χορωδίας Viva Voce. ...».

Είστε αισιόδοξη για το μέλλον του παιδικού βιβλίου; Υπάρχουν νέοι ταλαντούχοι συγγραφείς;

Και νέοι ταλαντούχοι συγγραφείς υπάρχουν και γονείς όλο και πιο απαιτητικοί σε ό,τι έχει να κάνει με τα παιδιά τους. Οπότε, ναι, είμαι αισιόδοξη στο θέμα αυτό.

Για το τέλος: Ποιο είναι -διαχρονικά- το αγαπημένο σας βιβλίο;

Η «Περηφάνια και προκατάληψη» της Τζέιν Όστιν. Το διάβασα πρώτη φορά όταν ήμουν περίπου 12 ετών και αυτό που μου κέντρισε αρχικά το ενδιαφέρον ήταν ότι η πρωταγωνίστρια είναι η δεύτερη από τις πέντε κόρες μιας οικογένειας – όπως κι εγώ, δηλαδή. Έπειτα με κέρδισε η υπόθεση, οι έξυπνοι διάλογοι, η ανάλυση των χαρακτήρων – είναι ένα υποδειγματικό μυθιστόρημα από κάθε άποψη. Φοιτήτρια, πια, το απέκτησα και σε αγγλική έκδοση και μπόρεσα να απολαύσω τη γραφή της Όστιν χωρίς τη μεσολάβηση της μετάφρασης. Πρέπει να το έχω διαβάσει ολόκληρο πάνω από 20 φορές στη ζωή μου.

